

Corpus Christi

HUUB VAN ESCH

deze prozaïsch gesublimeerde last trok me naar beneden als een strop om de hals
en een steen. universele angsten. altijdurende adolescentie.

ik hoorde andermaal de anderen spreken over God en gunst. maar nooit gunden zij
de naasten hun hartstocht of grondslag.
ik hoorde laf

en banaal hun karikaturale passivisme
al dwalend en knielend als slaven als
offerande worden opgedragen aan een
vermoedelijke Vader. maar ik noem
het waan. PUNT

het godbewuste leven op-
gebaard in een lijk
zónder namen zoals voortbestaan.

o Corpus Christi.

ik ben slechts
een domme jongen die met rust wil worden gelaten
door dat gros-
sierend geformuleerde christusvuur.

want
de ziel is een
flikkerse
illusie
die ik
heb verkocht
als een zieke
koe op de
markt.

een zwak
dualistisch dier.